

AKADEMIA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO

im. Eugeniusza Piaseckiego

w Poznaniu

**Perspektywy rozwoju piłki ręcznej plażowej w Polsce -
historia, szanse i zagrożenia**

Magdalena Gała

Praca licencjacka

Opiekun naukowy:
Dr hab. Beata Pluta

**Katedra Teorii i Metodyki Rekreacji
Zakład Metodyki Rekreacji**

POZNAŃ 2010

SPIS TREŚCI

Wstęp.....	3
1.Rozdział - Analiza piśmiennictwa związanego z pracą.....	4
1.1 Historia piłki ręcznej plażowej na świecie.....	4
1.2 Historia piłki ręcznej w Polsce.....	5
1.3 Przepisy gry.....	7
2. Rozdział - Metodologiczne podstawy pracy.....	11
2.1 Cel pracy.....	11
2.2 Problemy badawcze.....	11
2.3 Metody i techniki badawcze.....	12
2.4 Organizacja przebiegu pracy.....	13
3.Rozdział - Analiza wyników badań.....	14
4. Rozdział - Podsumowanie i wnioski.....	23
5. Bibliografia.....	26

Wstęp

Klasyczna piłka ręczna tak jak większość gier zespołowych ewoluuje, przenosząc się z zamkniętych hal na zewnątrz. W celu uatrakcyjnienia widowiska, a także zdobycia nowych sympatyków. Nową odmianą tej dyscypliny jest piłka ręczna plażowa, której mecze rozgrywane są na specjalnie stworzonych boiskach z piaskiem, bądź plażach. Widowiskowość i atrakcyjność beach handball-a , sprawia, że w bardzo krótkim czasie zyskał on popularność i uznanie na całym świecie, a także i w Polsce.

Praca została stworzona, aby przybliżyć główne zasady, filozofię i reguły gry. Przystępnie i ogólnie ukazać historię i rozwój tej dyscypliny na przestrzeni lat, zarówno w Polsce, jak i na świecie.

Autor stara się wskazać pozytywne czynniki i aspekty, które mogą przyczynić się do dalszego rozwoju plażowej piłki ręcznej w Polsce, a także zagrożenia, które mogą ten proces spowolnić lub zatrzymać. Praca skoncentrowana jest na problemach, z którymi zmagają się przede wszystkim, choć nie tylko zespoły kobiece, gdyż ta sytuacja jest najbliższa i najlepiej znana autorowi.

Metodą badawczą zastosowaną w pracy jest sondaż diagnostyczny. Natomiast wykorzystane techniki w ramach tej metody to: wywiad jawny skategoryzowany, nieskategoryzowany oraz obserwacja czynna i bierna.

W rozdziale pierwszym opisana została historia piłki ręcznej plażowej na świecie, a także rozwój i ewolucja tej dyscypliny w Polsce. W kolejnym przedstawione zostały metody i techniki badawcze wykorzystane w badaniach. Rozdział trzeci zawiera fragmenty wywiadów, które zostały przeprowadzone z zawodniczkami, ze względu na objętość tekstu- ograniczone do kluczowych kwestii na dany temat. Ostatni jest podsumowaniem zdobytych informacji i obserwacji autora. Próbą potwierdzenia lub odrzucenia głównych założeń postawionych w pracy.

1. Analiza piśmiennictwa związanego z pracą

1.1 Historia piłki ręcznej plażowej na świecie

Klasyczna piłka ręczna jest grą zespołową, siedmioosobową, której celem jest zdobycie bramki wyłącznie za pomocą rąk. Dozwolone jest rzucanie, uderzanie, łapanie i zatrzymywanie piłki. Z piłką można zrobić nie więcej niż trzy kroki. Głównym celem gry jest zdobycie większej ilości bramek niż drużyna przeciwna. Mecz dzieli się na dwie połowy, każda z nich trwa 30 minut. Dyscyplina uprawiania jest zarówno przez kobiety jak i mężczyzn. Jediną różnicą jest obwód i waga piłki- kobiety (54-56cm; 325-400g), a mężczyźni (58-60cm; 425-475g). Wszystkie rozgrywki odbywają się w halach sportowych.

Piłka ręczna jest dyscypliną uprawianą w Polsce od 1917 roku. Jej początki sięgają miejscowości Szczypiorno (obecnie dzielnica Kalisza), gdzie grupa niemieckich wartowników, nauczyła podstaw gry internowanych żołnierzy polskich, przebywających w obozie jenieckim.

W pierwszej fazie swojego istnienia piłka ręczna była grą jedenastoosobową, rozgrywaną na zasadach nie różniących się od zasad gry na hali. Jediną istotną różnicą było miejsce gry, którym było boisko trawiaste o wymiarach bliżej niesprecyzowanych jednakże - najmniejsze możliwe liczyło 55 metrów szerokości i 90 metrów długości, a największe 65 metrów szerokości i 110 metrów długości. Wymiary połów, pola karnego oraz bramek pozostawały bez zmian. Dopiero od 1967 roku jedyną, oficjalną, uznawaną w całej Polsce odmianą piłki ręcznej jest piłka ręczna siedmioosobowa. Od 2000 roku dyscyplina zyskała swoją nową odmianę, rozgrywaną na piasku w czteroosobowym składzie nazywaną piłką ręczną plażową.

We Włoszech 20 lipca 1992 roku w miejscowości Ponza na plaży św. Antoniego, odbył się pierwszy turniej w piłkę ręczną plażową. Data ta jest uznawana za narodziny tej dyscypliny sportu. Początkowo miała być sposobem na aktywne spędzenie czasu wolnego na plaży przez młodych ludzi. Łączyć ze sobą elementy sportu i świetnej zabawy. Po pewnym czasie zabawa wzbudziła zainteresowanie Międzynarodowej Federacji Piłki Ręcznej, która w 1994 roku stworzyła pierwszą oficjalną wersję przepisów. Od tego momentu plażowa piłka ręczna intensywnie rozwija się na wszystkich kontynentach, zyskując coraz większą ilość zawodników oraz nowe rzesze kibiców. Tak dynamiczny rozwój plażowej odmiany piłki ręcznej był możliwy dzięki uregulowaniu przepisów gry oraz organizacji Mistrzostw Świata i Europy. We Włoszech w miejscowości Gaeta w 2000 roku rozegrano I Mistrzostwa Europy; klasyfikacja końcowa wśród kobiet: (1.Ukraina, 2. Niemcy, 3. Rosja; mężczyźni : 1.Białoruś, 2. Hiszpania, 3. Ukraina). W Japonii w roku 2001 w miejscowości Akita, odbyły się I Mistrzostwa Świata klasyfikacja końcowa wśród kobiet: 1. Ukraina, 2. Niemcy, 3. Brazylia; mężczyźni: 1. Białoruś, 2. Hiszpania, 3. Brazylia). W roku 2002 w Hiszpanii w miejscowości Kadyks rozegrano II Mistrzostwa Europy, które zanotowały jak do tej pory największą frekwencję, jeśli chodzi o liczbę drużyn startujących w zawodach. Do rozgrywek przystąpiło 16 zespołów żeńskich i 16 zespołów męskich. Mistrzostwa zanotowały również imponującą liczbę kibiców- sam finał mężczyzn Hiszpania-Rosja, na specjalnie zbudowanych trybunach, oglądało ponad 3500 sympatyków plażowej piłki ręcznej. Kolejne Mistrzostwa Europy odbyły się w 2004 roku w Turcji, 2006 roku w Niemczech, 2007 roku we Włoszech i w 2009 roku w Norwegii. Natomiast Mistrzostwa Świata rozegrane zostały w 2004 roku w Egipcie, w 2006 roku w Brazylii i w 2008 roku w Hiszpanii.

1.2 Historia piłki ręcznej w Polsce

W Polsce piłka ręczna plażowa ma dość krótką historię. Pierwszy turniej rozegrano w 2000 roku jako imprezę towarzyszącą Juwenaliom w Katowicach. Nową dyscyplinę zaprezentowało wówczas kilkunastu studentów. Głównym pomysłodawcą i koordynatorem był dr Ryszard Jarzabek. Zawody zostały przyjęte z dużym entuzjazmem i na stałe wpisały się do kalendarza imprez sportowych w tym mieście. W przeciągu kolejnych dwóch latach rozrywki w piłkę ręczną plażową organizowane były na katowickim AWF-ie.

W 2003 roku turniej beach handball-a w Katowicach został rozegrany po uściśleniu przepisów przez dr Jolantę Diaczk przy współpracy z Markiem Góralczykiem. Rozgrywki zanotowały wysoką frekwencję - 9 drużyn, składających się min. z byłych zawodniczek i zawodników trenujących piłkę ręczną. Arbitrem zawodów była Agnieszka Skowronek (sędzia szczebla centralnego).

W tym samym roku mecze plażowej piłki ręcznej zostały zorganizowane jako impreza towarzysząca Festiwalowi Artystycznemu Młodzieży Akademickiej (FAMA). Tu również uczestnikami i organizatorami byli głównie studenci- Zrzeszenie Studentów Polskich, a patronat nad turniejem objął ZPRP. Rozgrywki zyskały uznanie i stały się imprezą cykliczną.

W ciągu kilku następnych lat do grona organizatorów zawodów w plażowej piłce ręcznej dołączyły miasta: Mielec, Lubin, Inowrocław, Wolsztyn, Głogów, Legnica, Nałęczów, Chrzanów, Sopot. Wszelkie starania dotyczące zarówno organizacji, jak i popularyzacji piłki ręcznej plażowej wynikają z zaangażowania i pasji wąskiej grupy osób. Do ludzi propagujących i oddanych sympatyków tej odmiany piłki ręcznej w Polsce należy zaliczyć: Joannę Brehmer i Agnieszkę Skowronek (para pierwszych w Polsce sędzin posiadających międzynarodowe uprawnienia do sędziowania piłki ręcznej plażowej na najwyższym szczeblu), Marka Góralczyka (sędziego międzynarodowego, wielkiego miłośnika plażowej piłki ręcznej), Damiana Demczuka (sędziego, przewodniczącego komisji ds. piłki ręcznej plażowej) oraz Andrzeja Dowgiałło (prezesa i właściciela grupy Anders; głównego sponsora i organizatora turnieju finałowego Mistrzostw Polski). Na początku organizowano tylko zawody towarzyskie. Często były one imprezą sportową, towarzyszącą wydarzeniu kulturalno-oświatowemu w danym mieście. W roku 2006 pod patronatem ZPRP zainicjowano cykl turniejów o Puchar Polski w Piłce Ręcznej Plażowej. Rozgrywki odbywały się w czterech miejscowościach: Inowrocław, Lubin, Mielec i Kadyny. W tej ostatniej miejscowości podczas turnieju została wyłoniona kadra Polski (mężczyzn) na Mistrzostwa Europy w Niemczech. Dla Polaków był to pierwszy, historyczny występ na imprezie tej rangi, który niestety zakończyli na przedostatnim 15 miejscu na 16 startujących drużyn. W rok 2007 to dalszy dynamiczny rozwój tej dyscypliny, na który duży wpływ miały sukcesy polskich szczypiornistów z hali, którzy wywalczyli Vice-Mistrzostwo Świata w piłce ręcznej. W plażowej piłce ręcznej po raz pierwszy zawody zostały rozegrane w formule Mistrzostw Polski, na które składał się cykl turniejów: Inowrocław, Lubin oraz Kadyny. Pierwszymi Mistrzami zostały zespoły wśród mężczyzn: Techtrans Elbląg, a wśród kobiet: Pyrki Poznań. Natomiast Puchar Polski został przeniesiony do Świnoujścia.

Spośród turniejów towarzyskich na uwagę zasługuje, odbywający się 7-8 lipca 2007 roku w Sopocie. Pomysłodawcą i jednym z głównych organizatorów był student Akademii Wychowania Fizycznego w Gdańsku- Mikołaj Polak. Zawody zanotowały wysoką frekwencję - ponad 20 zespołów. Turniej miał cel charytatywny - zbiórka pieniędzy dla dzieci z domów dziecka, a także popularyzatorski - ukazanie nowej dyscypliny sportu uprawianej w czasie wolnym na plaży. Udział w rozgrywkach wzięły znane osoby ze świata sportu i telewizji: Grzegorz Tkaczyk, Damian Wleklak, Iwona Guzowska, Jerzy Detko, Marek Panas i Dariusz Michalczewski. Swoje ekipy wystawiły również media między innymi: Dziennik Bałtycki, Gazeta Wyborcza, Wirtualna Polska.

Pierwszego dnia rywalizacja toczyła się między drużynami klubowymi i amatorskimi w kategorii open. Następnego dnia odbyła się zbiórka pieniędzy, a swoje mecze rozegrały drużyny gwiazd oraz mediów. Impreza zakończyła się sukcesem. Każdego dnia mecze oglądał komplet publiczności, a informację o zawodach podano we wszystkich ważniejszych serwisach.

Przełomowym rokiem był 2009, kiedy to zmieniono formułę wyłonienia zwycięscy rozgrywek o Mistrzostwo Polski. Triumfotorem zostaje drużyna, która wygra turniej finałowy. Natomiast rozgrywki finałowe poprzedzone są turniejami eliminacyjnymi, w wyniku których pierwszych osiem zespołów kwalifikuje się do turnieju finałowego. Nowością jest również zmieniony system punktacji dla uczestników zawodów eliminacyjnych, który został wzorowany na standardach Europejskiej Federacji Piłki Ręcznej. Istotną kwestią jest również przywrócenie formuły rozgrywania Pucharu Polski w ramach jednego turnieju. W zawodach mogą startować drużyny zawodowe, jak i amatorskie. Wprowadzone zmiany mają na celu uatrakcyjnienie rozgrywek, a także pozwalają wszystkim zawodnikom i zawodniczkom na przystąpienie do walki o tytuł z jednakowymi szansami.

Historyczny, pierwszy turniej finałowy Mistrzostw Polski został rozegrany na plaży kurortu SPA Hotelu Andres w Starych Jabłonkach. Do rywalizacji przystąpiło pięć zespołów żeńskich i osiem zespołów męskich. Panie mecze rozgrywały w jednej 5-zespołowej grupie, z której cztery przechodziły do półfinałów. Natomiast panów podzielono na dwie 4-zespołowe grupy. Do półfinału awansowały po dwie najlepsze drużyny z każdej grupy. Tytuł Mistrza Polski wśród kobiet zdobyły Procentki Wrocław, a wśród mężczyzn Damy Radę Inowrocław. Całe zawody były znakomicie zorganizowane, a rywalizacja na boisku przebiegała w świetnej atmosferze. Znakomicie bawili się zawodnicy i zawodniczki, ale równie dobrze, a może i nawet lepiej bawiła się publiczność. W trakcie trwania turniejów eliminacyjnych do Mistrzostw Polski, wyłoniona została kadra Polski.

W dniach 23-28 czerwca 2009 roku odbyły się w Norwegii w miejscowości Larvik Mistrzostwa Europy. Były one dla Polski wyjątkowe, ponieważ pierwszy raz wzięły w nich udział dwie ekipy - reprezentacja kobiet i mężczyzn. Po nieobecności na Mistrzostwach we Włoszech, była to również szansa na pokazanie swoich umiejętności na arenie międzynarodowej. Udział w norweskim turnieju stwarzał możliwość zakwalifikowania się do Mistrzostw Świata 2010, które odbędą się w Turcji. Dotyczyło to ekip męskich, które zajmą cztery pierwsze miejsca, a wśród kobiet pięć najlepszych drużyn. Męska reprezentacja zajęła 8 miejsce na 12 startujących zespołów. Wynik ten można uznać za duży sukces, gdyż było to pierwsze w historii wyjście z grupy naszej reprezentacji na Mistrzostwach Europy. Drużyna kobiecej reprezentacji w swoim debiucie na zawodach tej rangi zajęła 9 miejsce na 11 startujących ekip, co również należy zaliczyć do sukcesów, biorąc pod uwagę brak okazji do rywalizacji na międzynarodowym poziomie.

Mając na uwadze fakt organizowania przez Gdańsk „Pucharu 6 Narodów” w dniach 17-19 lipca 2010, na który zjadą się najlepsze zespoły z całej Europy. Jak również zwiększenie liczby miejscowości, w których rozegrane zostaną turnieje eliminacyjne. Można przypuszczać, że będzie to rok dalszego dynamicznego rozwoju tej dyscypliny w Polsce.

1.3 Przepisy gry

Piłka ręczna plażowa jest dyscypliną wymyśloną przez młodych ludzi, której głównym celem ma być świetna zabawa na piasku przy dobrej muzyce, w której mogą brać udział wszyscy bez względu na płeć czy wiek. Filozofia plażowej piłki ręcznej zbudowana jest na zasadzie „fair play”. W meczach ważniejsza jest zabawa niż sam wynik sportowy. Jest łatwa do zrozumienia i grania. Stanowi doskonałą formę aktywnego spędzania czasu wolnego. Wyjście piłki ręcznej poza mury hal sportowych ułatwia zbliżenie zawodników z kibicami. Strój kibiców jest najczęściej taki sam jak zawodników, co sprawia, że mogą oni utożsamiać się ze swoim faworytem na boisku. Wszystkich uczestników imprezy zbliża to samo miejsce, słoneczna pogoda, muzyka, jak również atmosfera panująca podczas zawodów - diametralnie odmienna od tych spotykanych w halach sportowych. Charakterystyczną cechą tej dyscypliny jest możliwość wszechstronnego rozwoju uczestników, wynikająca z zastosowania prostych elementów ruchowych opartych na chwycie i podaniu piłki. Jest świetną formą popularyzacji sportu, rekreacji, a także klasycznej piłki ręcznej. Rozgrywanie meczów na piasku, pozwala na pozbycie się lęku przed upadkiem szczególnie wśród młodych ludzi. Plaża jest doskonałym miejscem do gier i zabaw, a plażowa piłka ręczna znakomicie spełnia te kryteria. Dyscyplina ta rozwija kreatywność i pomysłowość u młodych osób, poprzez wymyślanie przez nich widowiskowych rzutów, akcji, które będą wysoko punktowane.

Zawody rozgrywane są na boisku w kształcie prostokąta o długości 27m i szerokości 12m, obejmującym pole gry (o długości 15m i szerokości 12m) oraz dwa pola bramkowe. Linie wyznaczające boisko muszą być oznaczone elastyczną, kolorową gumą lub taśmą o maksymalnej szerokości 8 cm. Nawierzchnia boiska musi być pokryta warstwą piasku o grubości co najmniej 40 centymetrów. Wokół boiska powinna być utworzona strefa bezpieczeństwa o szerokości 3 metrów. Bramkarze mogą opuszczać boisko przez linię boczną własnej strefy zmian lub przez linię boczną własnego pola bramkowego - po stronie strefy zmian własnej drużyny, natomiast mogą wchodzić na boisko tylko przez linię boczną własnego pola bramkowego - po stronie strefy zmian własnej drużyny.

Rys. 1

Podane na rysunku liczby wyrażone są w metrach.

Mecze w plażową piłkę ręczną mogą być rozgrywane dla kobiet, mężczyzn lub drużyn mieszanych. Drużyna składa się z 8 zawodników, a w czasie rozpoczęcia musi być obecnych co najmniej 6 zawodników z każdej drużyny. Jeżeli w zespole pozostanie mniej niż 4 zawodników (pozostali zostaną usunięci lub zdyskwalifikowani) to mecz powinien być przerwany, a przeciwna drużyna zostaje zwycięzcą. Na boisku maksymalnie może znajdować się 4 zawodników (3 osoby z pola i 1 bramkarz), pozostali są zawodnikami rezerwowymi i powinni klęczeć lub siedzieć we własnej strefie zmian. Należy podkreślić, że w czasie trwania całego meczu, w każdej ekipie, musi być obecny na boisku zawodnik oznaczony jako bramkarz. Zawodnicy rezerwowi mogą w czasie spotkania wielokrotnie i w każdej chwili, bez zgłaszania sędziemu, wejść do gry, o ile zawodnicy których zmieniają uprzednio opuścili boisko. Zmiana zawodników z pola gry możliwa jest tylko przez linię boczną boiska we własnej strefie zmian. Wszyscy zawodnicy z boiska muszą posiadać jednakowe koszulki, których kombinacja różni się wyraźnie od strojów drużyny przeciwnej. Strój zawodnika, który w danej chwili występuje jako bramkarz musi różnić się od strojów obu drużyn i bramkarza drużyny przeciwnej. Maksymalnie dwóch zawodników może w danym momencie, być oznaczonych jako bramkarz (oczywiście na boisku może przebywać jeden bramkarz). Wszyscy zawodnicy grają boso (dopuszcza się jedynie grę w skarpetkach lub bandażach). Używanie obuwia sportowego lub jakiegokolwiek innego jest zabronione.

Mecze składają się z dwóch połów, każda z nich trwa 10 minut, a czas przerwy pomiędzy połowami wynosi 5 minut. Rezultat w każdej połowie liczony jest oddzielnie. Za wygranie jednej części spotkania otrzymują się 1 punkt meczowy. Do wygrania meczu konieczne jest zdobycie 2 punktów meczowych przez tą samą drużynę (np. 2-0 lub 2-1). Jeśli po upływie regulaminowego czasu gry, w danej połowie, nie zostanie wyłoniony zwycięzca, to wtedy stosuje się metodę „złotej bramki”- drużyna, która pierwsza zdobędzie bramkę wygrywa mecz.

Jeśli każda z drużyn zwycięży w jednej z połów, to wówczas wynik pozostaje nierozstrzygnięty. W celu wyłonienia zwycięzcy, zespoły wykonują na zmianę rzuty „sam na sam z bramkarzem” tzw. „shoot out-y”.

Każdy drużyna ma prawo do skorzystania z jednej 1-minutowej przerwy w każdej połowie meczu. Trener zespołu lub osoba towarzysząca drużynie, musi się udać w kierunku środka linii bocznej i trzymać „zieloną kartkę” w wyciągniętej ręce. Zespół może wziąć czas, gdy drużyna jest w posiadaniu piłki.

Bramkę uznaje się za zdobytą, gdy piłka całym swoim obwodem przejdzie poza linię bramkową do wewnątrz bramki, a zawodnik wykonujący rzut lub którykolwiek z jego partnerów nie naruszył w tym czasie przepisów gry. Po utracie bramki gra wznawiana jest rzutem od bramki wykonywanym przez bramkarza (drużyna, która utraciła bramkę) z własnego pola bramkowego. Jeżeli chodzi o punktację za zdobyte bramki jeden punkt, zalicza się za każdą zdobytą bramkę w tradycyjny sposób. Dwa punkt zalicza się za: atrakcyjne i widowiskowe zdobycie bramki (np. w wyskoku i po obrocie), bramkę zdobytą w wyskoku tzw. „wrzutkę”, bramkę zdobytą z rzutu karnego oraz przez bramkarza.

Rys. 2

Rys.3

Zasada „fair play” jest podstawową zasadą obowiązującą w plażowej piłce ręcznej. W dyscyplinie tej ważniejsza jest dobra zabawa niż wyniki sportowy. Dlatego też powinno unikać się faulowania przeciwnika w szczególności w sposób brutalny lub ewidentnie niesportowy. Należy pamiętać, że w piłce ręcznej plażowej sędziowie nie stosują upomnień (żółtych kartek), a każde bardziej poważne naruszenie przepisów gry, karane jest wykluczeniem winnego zawodnika. Po drugim wykluczeniu zawodnik jest dyskwalifikowany, a jeśli ilość zawodników spadnie do mniej niż czterech, to gra jest automatycznie kończona, a zwycięzcą zostaje drużyna przeciwna. Zawodnikom nie wolno wrywać lub wybijać piłki trzymanej przez przeciwnika, odpychać i blokować przeciwnika rękami i nogami, trzymać i obejmować rywala, a także wbiegać i wskakiwać w niego. Dozwolone jest używanie rąk w celu blokowania piłki lub wejścia w jej posiadanie. Dopuszczalne jest wygarnianie przeciwnikowi piłki otwartą dłonią. Ponadto zawodnicy mogą zastawiać przeciwnika ciałem, kiedy nie znajduje się w posiadaniu piłki.

2. Metodologiczne podstawy pracy

2.1 Cel pracy

W procesie badania naukowego bardzo ważne jest określenie jego celu, który polega na wskazaniu, do czego badacz zmierza, co pragnie osiągnąć w wyniku podjętych działań [Zaczyński 1981].

W literaturze metodologicznej można znaleźć podział celów na: poznawcze i praktyczne. Poznawcze (wewnętrzne) dotyczą samej pracy, badacz stawia jej bezpośrednio w pracy. Cele praktyczne (zewnętrzne) wynikają z funkcji nauki w życiu społecznym. Powinny mieć zastosowanie w realizacji zadań wybiegających poza zakres pracy [Brzeziński 1980].

Celem poznawczym pracy jest przybliżenie historii i zasad związanych z piłką ręczną plażową. Wskazanie walorów rekreacyjnych jakie niesie ze sobą uprawianie tej dyscypliny. Ukazanie procesu ewolucji, perspektyw oraz czynników stanowiących zagrożenie dla jej dalszego rozwoju w Polsce. W zamierzeniu autora praca może, stać się podstawowym kompendium wiedzy o piłce ręcznej plażowej.

Celem praktycznym jest rozpropagowanie tej, jak na razie niszowej dyscypliny w Polsce.

2.2 Problemy badawcze

„Za definicje problemu badawczego w literaturze metodologicznej przyjmuje się pytanie lub zestaw pytań, na które badacz szuka odpowiedzi w toku czynności badawczych [Siwiński 1994a].”

W pracy przedstawiono następujące pytania badawcze:

- A. Czy piłka ręczna plażowa ma możliwości rozwoju w Polsce?
- B. Czy jest dyscypliną, która może przyciągnąć rzesze kibiców?
- C. Czy może być formą aktywności uprawianą w czasie wolnym?
- D. Jakie są czynniki, które mogą powodować zagrożenia dla jej uprawiania w Polsce?
- E. Kto decyduje się na uprawianie piłki ręcznej plażowej w Polsce?

2.3 Metody i techniki badawcze

Metoda jest to zespół czynności i zabiegów, zmierzających do poznania określonego przedmiotu. To pewnego rodzaju działanie, które podejmowane jest, w celu zdobycia danych [Pilch 1971].

W pracy została zastosowana metoda sondażu diagnostycznego, polegająca na rozpoznawaniu zjawisk społecznych z dziedziny turystyki i rekreacji. Pozwala zgłębiać wiedzę o poglądach i postawach nurtujących grupę rekreantów, dotyczących określonych zjawisk lub zdarzeń społecznych. W metodach sondażowych podstawą przedmiotu badań jest opinia społeczna [Siwiński 2006].

„Technika badawcza jest tożsama z skonkretyzowanymi wskazaniem, określającymi dokładnie i szczegółowo proces organizowanego z pomocą techniki procesu badawczego” [Łobocki 2001].

Techniki badawcze wykorzystane w ramach sondażu diagnostycznego to wywiad jawny nieskategoryzowany oraz obserwacja czynna. Pierwsza technika jest rozmową badającego z respondentem. Prowadzący ma możliwość swobodnego formułowania pytań i zadawania ich w dowolnej kolejności. Lista pytań może być z góry przygotowana przez prowadzącego, ale nie ma on konieczności ich podjęcia w dyskusji. Wywiad jest jawny, ponieważ odbywa się na zasadzie pełnej wiedzy osoby badanej o celach, treści i charakterze badań, a także statusie społecznym badacza [Siwiński 2006].

Wywiad indywidualny skategoryzowany i nieskategoryzowany przeprowadzony został na grupie kobiecych zespołów piłki ręcznej plażowej: Pyrki Poznań (7 osób), Red Hot Czyli Buk (4 osoby), Champions Team Głogów (3 osoby), Procentki Wrocław (2 osoby), Działki Polkowice (2 osoby).

Lista zadanych pytań:

- A. Co sprawiło, że rozpoczęłaś trenowanie piłki ręcznej plażowej?
- B. Jak oceniasz obecny poziom gry i infrastrukturę sportową w Polsce?
- C. Jakie dostrzegasz pozytywne aspekty wynikające z uprawiania tej dyscypliny?
- D. Czy są czynniki, które mogą utrudnić dalszy rozwój tej dyscypliny w Polsce?
- E. Jak oceniasz obecny system rozgrywek i organizację Mistrzostw Polski w piłkę ręczną plażową w Starych Jabłonkach?
- F. Jaka atmosfera panuje na boisku i poza nim podczas meczu w piłkę ręczną plażową?
- G. Czy uważasz, że piłka ręczna plażowa jest dostatecznie wypromowana w Polsce?
- H. Kogo zachęciłabyś do uprawiania tej dyscypliny sportu?

Kolejną techniką jest obserwacja czynna, która jest najbardziej uniwersalną techniką gromadzenia informacji o otaczającej nas rzeczywistości. Obserwacji podlegają tylko takie procesy i zjawiska, które są uchwytne zmysłowo. „Ważną rolę odgrywa wnioskowanie na podstawie badania wytworów swobodnej działalności respondentów.”

Przykładowo zachowanie rekreanta na boisku pozwala określić jego stosunek do pozostałych uczestników. Istotne jest również odpowiednie widzenie i ocena pewnych inicjatyw i usprawnień gry. „Technice tej musi towarzyszyć zapis odzwierciedlający adekwatnie badaną rzeczywistość.” Stosuje się w tym celu zapis filmowy, fotograficzny, magnetofonowy oraz własnoręczne notatki [Siwiński 2006].

Obserwacja czynna została przeprowadzona podczas zawodów Pucharu Polski w Świnoujściu i Mistrzostw Polski w Starych Jabłonkach w 2009 roku. Była możliwością zapoznania się z ludźmi związanymi z piłką ręczną plażową (trenerzy, zawodnicy, sędziowie). Była szansą gry na najwyższym poziomie i różnych pozycjach. Nauką wykorzystania zagrań taktycznych, próbą wykonania różnego rodzaju rzutów i ewolucji. Pozwoliła na uchwycenie relacji między zawodnikami, atmosfery panującej na boisku i poza nim. Była szansą na dostrzeżenie reakcji i zachowań podczas oglądania meczy. Umożliwiła śledzenie, porównanie przebiegu i organizacji, tak ważnych imprez jak Puchar Polski i Mistrzostwa Polski w piłce ręcznej plażowej. Użyto w tym celu zapisu fotograficznego oraz własnoręcznych notatek.

2.4 Organizacja przebiegu badań

Badania w formie wywiadów skategoryzowanych i niekategoryzowanych, jawnych, indywidualnych, zostały przeprowadzone na grupie osób w różnym wieku, jednej płci, które uczestniczą czynnie (gra, sędziowanie) lub biernie (pisanie artykułów, promocja) w propagowaniu piłki ręcznej plażowej w Polsce. Okres przeprowadzenia badań to przedział czasowy 14.08.2009r - 04.05. 2010r. Ze względu na ograniczenia czasowe i wielkość wypowiedzi, niektóre osoby były badane dwukrotnie w celu zadania wszystkich pytań i zanotowania odpowiedzi.

Harmonogram badań:

- 14.08.2009r.-wywiady nieskategoryzowane- 3 osoby (Poznań)
- 15.08.2009r.-wywiady skategoryzowane- 5 osób (Świnoujście)
- 16.08.2009r.-wywiady skategoryzowane- 6 osób (Świnoujście)
- 22.08.2009r.- wywiady nieskategoryzowane- 4 osoby (Stare Jabłonki)
- 23.08.2009r.- wywiady skategoryzowane- 8 osób (Stare Jabłonki)
- 27.03.2010r.- wywiady skategoryzowane- 3 osoby (Głogów)
- 15.04.2010r.- wywiady nieskategoryzowane- 2 osoby (Poznań)
- 23.04.2010r.- wywiady skategoryzowane- 4 osoby (Poznań)
- 30.04.2010r.- wywiady nieskategoryzowane- 3 osoby (Poznań)
- 02.05.2010r.- wywiady skategoryzowane- 7 osób (Wolsztyn)

Zawodniczki chętnie udzielały odpowiedzi na wszelkie kwestie związane z piłką ręczną plażową. Żadne z zadanych pytań nie sprawiło trudności badanym.

3. Analiza wyników badań

Przedstawione poniżej teksty, są fragmentami wypowiedzi zawodniczek, udzielonych podczas wywiadów. Ze względu na objętość materiału, a także zbliżone, bądź niemal identyczne opinie na niektóre kwestie oraz pytania. Autorka wyselekcjonowała najciekawsze i najbardziej zróżnicowane odpowiedzi dotyczące danego zagadnienia. Wypowiedzi mające kluczowe znaczenie dla pytań badawczych postawionych w pracy, zostały umieszczone w większej ilości, aby ukazać obiektywizm oraz jak najdokładniejszy obraz danej sytuacji.

Odpowiedzi nr 1

Co sprawiło, że rozpoczęłaś trenowanie piłki ręcznej plażowej?

„Rozpoczęłam grać w piłkę ręczną przez namowę koleżanki. Przedstawiła mi ową dyscyplinę, o której wcześniej nie słyszałam. Z koleżankami stworzyłyśmy zgraną grupę i postanowiłyśmy pojechać na turniej do Świnoujścia w 2007r. Wyjazd ten był bardzo udany. Nowa zabawa bardzo nas zainteresowała i zdecydowałyśmy, że będziemy uczestniczyć w kolejnych turniejach.”

„O beach handball-u dowiedziałam się od dziewczyn z Poznania, z którymi trenuje normalnie na hali. Pamiętam jak opowiadały o tej dyscyplinie na treningach, no i tak sobie pomyślałam, że może warto byłoby spróbować, uzbierałam grupę dziewczyny i tak stworzyłyśmy drużynę. Z niewielkimi zmianami kadrowymi, startujemy do dnia dzisiejszego. Życie bez piłki ręcznej nie potrafię, dlatego po okresie halowym fajnie jest przerzucić się na piasek.”

„Pamiętam, że pewnego dnia w maju 2006 roku na stronie reczna.pl, pojawiła się informacja o turnieju piłki ręcznej plażowej w Kadynach. Jak dla mnie była to zupełna nowość. Jaka się okazała stała się pasją, bez której ciężko mi żyć.”

„W mieście, gdzie uczęszczam do szkoły organizowane były zawody w „plażówkę”. Na co dzień gram na hali i strasznie mnie zaciekawiło na czym polega i czymś się różni granie na piasku.”

„W Internecie zobaczyłam informację o cyklu turniejów w piłkę ręczną plażową. Przejrzałam galerię i sprawozdania z poprzednich zawodów. Zainteresowała mnie ta wakacyjna dyscyplina sportu na piasku i postanowiłam się sprawdzić.”

Komentarz:

Rozpoczęcie uprawiania tej formy aktywności ruchowej jest zazwyczaj decyzją spontaniczną. Wynika głównie z chęci poznania czegoś nowego, sprawdzenia się w nowym środowisku lub namowie koleżanek. W niektórych przypadkach jest wypełnieniem czasu wolnego jaki, pojawia się pomiędzy kolejnymi sezonami halowymi.

Odpowiedzi 2

Jak oceniasz obecny poziom gry i infrastrukturę?

„Poziom nie zachwyca, jeździmy za mało na turnieje międzynarodowe żeby obserwować w jakim kierunku rozwija się plażówka. U nas nadal jest to „halówka” na piasku, ale częstotliwość turniejów się zwiększa, więc zmierza ku dobremu. Jeżeli chodzi o sprzęt i boisko to w miastach, które coś organizują wszystko jest. Gorzej wygląda to poza ośrodkami, goszczącymi beach handball.”

„Myślę, że po małej zapaści dwa lata temu, poziom z sezonu na sezon nieznacznie (myślałam, że to się będzie działo jakoś dynamiczniej) rośnie, przynajmniej w kategorii mężczyzn. W kategorii kobiet zaobserwowałam głównie polepszenie gry naszych przeciwniczek z Wrocławia. Tak naprawdę sprawdzianem, czy poziom rośnie, będzie ten rok – w czasie wakacji w ubiegłym sezonie reprezentacja Polski brała udział w Mistrzostwach Europy i z tego, co mówili uczestnicy, występują duże różnice w sposobie gry tam i na naszym „podwórku” (m.in. bardzo dalekie wychodzenie bramkarza przy rzutach ze skrzydeł, tak żeby lob nie trafił do bramki, przeszkadzanie przy karnych, odważniejsza gra ofensywna bramkarzy, szybsze i liczniejsze zmiany i gra blokiem). Wydawało mi się, że będzie to można zauważyć w polskich turniejach po Mistrzostwach Europy, ale raczej nie odczułam żadnej zmiany. Może jednak teraz zespoły „przetrawiły” pozyskane informacje i nas czymś zaskoczą?”

„Jeżeli chodzi o infrastrukturę, to moim zdaniem na obecny moment jest wystarczająca. Poziom gry z roku na rok oczywiście rośnie. Wciąż jest bez porównania z krajami, gdzie ten sport ma o wiele dłuższą tradycję, ale idziemy w dobrym kierunku. Szkoda tylko, że tak niewielu zawodników z najwyższych lig próbuje swych sił w „plażowce”. Póki co traktowana jest wciąż jak ciekawostka. Mam nadzieję, że piłkę ręczną plażową czeka los podobny do losu siatkówki plażowej - dziś bardzo znanej i popularnej.”

„Jest w Polsce kilka ośrodków, które posiadają dobre warunki do rozwoju tej dyscypliny, chociażby: Głogów, Inowrocław, Lubin...wymieniać by można było sporo. Jeżeli dodamy do tego jeszcze wszystkie boiska do siatkówki plażowej, które także mogą często służyć za obiekty do gry w beach handball oraz całą naszą długą nadmorską plażę, to naprawdę jest dobrze! Problem polega raczej na czymś innym - posiadaniu odpowiedniego sprzętu przez zarządcę obiektu - bramek, trybun itp. To dopiero tworzy prawdziwe boisko. Jeżeli chodzi o sam poziom gry to na pewno wzrasta z roku na rok. Szczególnie widoczne jest to u zespołów męskich. Pamiętam mecze z 2006 roku, które w małym stopniu przypominały tą „plażówkę”, którą możemy oglądać dzisiaj. Jest kilka męskich zespołów, które grają naprawdę świetną piłkę. Trochę gorzej jest wśród pań, ale to wynika raczej z mniejszej popularności tego sportu u przedstawicielek płci pięknej.”

„Poziom jest na pewno wyższy niż 3 lata temu, gdy zaczynałyśmy. Wtedy była jedna drużyna, która „kręciła” i robiła „wrzutki”. Teraz żeby osiągnąć jakiś wynik nie wystarczy rzucić „normalnie”, liczą się tylko widowiskowe dwupunktowe akcje. Poziom u mężczyzn jest naprawdę bardzo wysoki, może gorzej z dziewczynami. Nie ma tam wielu drużyn i gra się ciągle z tymi samymi zespołami.”

Co do infrastruktury na samych turniejach - boiska są bardzo dobre, ale nie ma gdzie trenować „plażówki” poza turniejem. Nie ma boisk, piasek może da się znaleźć, ale o linie czy bramki już jest naprawdę ciężko pod tym względem.”

„Gram od 2008 roku i muszę przyznać, że z roku na rok poziom wzrasta i staje się coraz bardziej wyrównany zarówno u kobiet jak i mężczyzn. W zespołach kobiecych przydałoby się więcej drużyn, bo nasze przeciwniczki znamy już doskonale, spotykając się na każdym turnieju z tymi samymi trzema czy czterema ekipami. Jeżeli chodzi o infrastrukturę to miasta, w których odbywają się zawody, posiadają dobre zaplecze sportowe. Gorzej wygląda sprawa z treningiem. O ile można pobiegać po piasku nad jeziorem czy boisku od siatkówki plażowej to z rzutami na bramkę jest ciężko.”

Komentarz:

Większość zawodniczek dostrzega powolny, lecz ciągły progres poziomu gry tej dyscypliny w Polsce. Tendencja wzrostowa ma miejsce zarówno wśród żeńskich jak i męskich zespołów. Za główną przyczynę dysproporcji w szybkości zmian w jakości gry, uważa się ilość drużyn startujących w rozgrywkach. Liczba kobiecych ekip regularnie występujących w turniejach nie przekracza pięciu, co może być przyczyną słabszej rywalizacji i pewnej monotonii w grze.

Piłka ręczna plażowa cieszy się większym zainteresowaniem wśród mężczyzn. Ma to przełożenie w ilości ekip startujących w zawodach.

Opinie dotyczące infrastruktury są różnorodne. Ocena ośrodków i miast, w których rozgrywane są turnieje jest pozytywna. Problem z infrastrukturą pojawia się w momencie przeprowadzenia treningu. W Polsce jest sporo boisk do gry z piaskiem, ale są przystosowane do gry w siatkówkę plażową. Jest to duże utrudnienie dla zespołów, które rzuty na bramkę muszą ćwiczyć na hali.

Odpowiedzi nr 3

Jakie dostrzegasz pozytywne aspekty wynikające z uprawiania tej dyscypliny?

„Pozytywów jest naprawdę wiele. Z punktu widzenia zawodniczki grającej na co dzień na hali nie sposób nie wspomnieć o walorach typowo sportowych. „Plażówka” to doskonały sposób na roztrenowanie, element przygotowania do nowego sezonu wyrabiający wytrzymałość, siłę, szybkość, wzmacniający stawy, poprawiający technikę. Praktycznie posiadający same korzyści. Do tego możliwość spektakularnej gry, która jest dla zawodników pociągająca i sprawia, że często muszą podejmować ryzyko, a także dużo kalkulować. Ma to wpływ na późniejsze radzenie sobie w trudnych sytuacjach podczas meczów ligowych. Poza tym „plażówka” może być po prostu wspaniałą zabawą połączoną ze sportową walką. Komu nie sprawiałoby przyjemności gra w pełnym słońcu, przy muzyce i entuzjastycznie reagujących kibicach?”

„Jest wiele pozytywnych aspektów - główny jest taki że nie ma się przerwy po sezonie halowym, także z piłką można być w „stałym kontakcie”. Jest to też dobre przygotowanie do przyszłego sezonu. W piłkę ręczną plażową mogą grać wszyscy, także ci, co są po kontuzjach i piłkę halową sobie „odpuścili”. O zawieraniu nowych znajomości chyba nie muszę wspominać! Lepiej spędzić wakacje w sposób aktywny niż leżąc na kanapie.”

„Pozytywne aspekty...na pewno świetna zabawa na świeżym powietrzu i odpoczynek po długim sezonie na hali. Dobra forma zabawy, ale też możliwości rozwinięcia kreatywności i sprawności. Trzeba się nieźle „nakombinować” żeby zdobywać wartościowe bramki (te za 2 punkty), a to wymaga od zawodników sporo sprytu. Dyscyplina jest widowiskowa i przyjemnie się ją ogląda, ponieważ cały czas coś się dzieje. Granie przy muzyce, (najczęściej) w pełnym słońcu, wśród wielu sympatycznych i uśmiechniętych ludzi jest czystą przyjemnością. Ja osobiście to uwielbiam i myślę, że wiele osób potwierdziłoby moje zdanie. W końcu kto nie lubi się powyglądać na piachu? „Plażówka” daje taką szansę bez względu na wiek, płeć czy status społeczny.”

„Pozytywów jest wiele i na pewno nie sposób wymienić wszystkich. Dla mnie osobiście jest to podróżowanie po całej Polsce, poznawanie ludzi połączonych tą samą pasją, spędzanie rozrywkowo i sportowo weekendów, rozwijanie swojej sprawności i podnoszenie umiejętności. Myślę, że wielu miejsc i obiektów bym nie zobaczyła i nie zwiedziła, gdyby nie turniej „plażówki”, organizowany w tej miejscowości.”

„Piłka ręczna plażowa jest wspaniałą dyscypliną sportu z wielu względów. Po pierwsze jest świetną formą rozrywki i integracji między ludźmi. Po drugie jest mniej kontuzjogenna niż standardowa gra na hali. Po trzecie daje możliwości nawiązania nowych znajomości i spędzenia aktywnie i ciekawie wakacji. Po czwarte bieganie po piasku jest niesamowicie męczące i wyczerpujące, dlatego poprawa kondycji i sprawności po zakończeniu sezonu „plażówkowego” gwarantowana.”

Komentarz:

Wszystkie zawodniczki zgodnie wymieniają jako jeden z pierwszych pozytywnych aspektów możliwość aktywnego spędzenia czasu wolnego. Jest to ważny czynnik szczególnie dla młodych ludzi, którzy w czasie wakacji mają go sporo. Piłka ręczna plażowa umożliwia poznanie nowych, interesujących ludzi, których łączy wspólna pasja. Kolejnym aspektem jest szansa na poprawę swojej motoryki w postaci lepszej: wytrzymałości, koordynacji, szybkości i skoczności. Dyscyplina ta rozwija również kreatywność i umiejętność podejmowania szybkich decyzji u zawodników.

Odpowiedzi nr 4

Czy są czynniki, które mogą utrudnić dalszy rozwój tej dyscypliny w Polsce?

„Niestety dostrzegam takie czynniki. Głównym są oczywiście pieniądze, to one najbardziej odstrasza, nie mając sponsorów niestety nie wygląda to ciekawie. Wpisowe na każdy turniej to ponad 200 zł, a jeszcze trzeba gdzieś spać i dojechać. Jest to znakomita dyscyplina, ale niestety bardzo kosztowna dla osoby uczącej się. Tak jak wcześniej wspominałam o rozwój piłki ręcznej plażowej u facetów się nie martwię. Drużyn jest dużo, ciągle pojawiają się nowe, a u kobiet niestety nie. Brak miejsca do trenowania trochę mnie irytuje.”

Mimo, że ja i moja drużyna mamy chęci i ambicję, by dalej się rozwijać i podwyższać swoje umiejętności. To bez boiska przystosowanego do gry w beach handball-a jest to automatycznie niemożliwe. Uważam, że to duży problem na drodze dalszego rozwoju. Pod względem marketingowym też to średnio wygląda, na pewno jest lepiej niż parę lat temu, ale nadal „plażówka” jest słabo reklamowana, nie słychać o niej w telewizji, także pewnie mało osób słyszało kiedykolwiek o takiej dyscyplinie.”

„Podstawowy czynnik to brak pieniędzy. Niestety z „plażówką” wiążą się ogromne wydatki, których kluby nie są w stanie pokryć. Znalezienie sponsora dla zespołu też nie jest łatwym zadaniem. Ratunkiem dla „plażówki” może być pozyskanie sponsora strategicznego na cały cykl turniejów przez ZPRP oraz organizacja Mistrzostw Polski na wzór siatkówki plażowej czy beach soccer-a.”

„Myślę, że to by mógł zmienić jakiś rodzaj współpracy z przedstawicielami piłki nożnej, może wtedy na jakiś plażach stanęłyby bramki, których można by używać do uprawiania obu dyscyplin. Poza tym tkwi we mnie wewnętrzne przekonanie, którym na ogół nie dzielę się z drużyną, że jednak „plażówka” jest dla kibica znacznie nudniejszym sportem niż „normalna” piłka ręczna. Analogicznie jest zresztą z innymi sportami: jak się porówna „siatkę” z hali i z plaży, czy piłkę nożną i beach soccer, to wydaje mi się, że kibice wolą pierwotną odmianę tych sportów. Moim zdaniem bierze się to głównie z tego, że zawodnicy na plaży ruszają się jak „muchy w smole”, bo oczywiście nie da się zbyt szybko biegać w takich warunkach, czy porządnie się wybijać. A mniejsza liczba zawodników oznacza też mniejszą liczbę kombinacji taktycznych. Na przykładzie moich znajomych - kibiców, widzę, że znacznie bardziej podobały im się mecze halowe naszej drużyny niż te na plaży. Myślę, że taki produkt potrzebuje konkretnych dynamicznych działań, żeby go wypromować i kogoś zachęcić do oglądania, tak żeby pominął aspekt monotonii. Tymczasem mam wrażenie, że wśród samych zawodników i organizatorów jest grupa osób, która jest całkiem zadowolona z braku nagłaśniania istnienia takiego sportu. Częściowo może to się brać z zadowolenia, że jesteśmy jakąś „elitarną”, „wtajemniczoną” grupą, a częściowo chyba z obawy, że gdyby do rozgrywek przystąpiły mocniejsze zespoły, „starzy plażowicze” straciliby swój status i szanse na medale.”

„Przede wszystkim informację o rozgrywkach i turniejach nie docierają do reszty klubów ekstraklasy i niższych lig, które mogłyby być zainteresowane i również brać udział w rozgrywkach. Szczególnie chodzi o zespoły żeńskie, które przez małą liczbę zawodniczek nie rozwijają się tak szybko jak choćby zespoły męskiej piłki ręcznej plażowej. Brak funduszy ze strony ZPRP na organizację Mistrzostw Polski, sprawia, że w każdym turnieju eliminacyjnym Mistrzostw Polski należy zapłacić wpisowe, co eliminuje drużyny amatorskie przed szansą gry.”

„Na pewno znaczenie mają pieniądze. „Nie oszukujmy się”- same wyjazdy i nocleg to duży wydatek dla osób na co dzień studiujących. Do tego dochodzą koszty związane z wpisowym i tak powstaje spory wydatek. Jeśli któraś drużyna znajdzie sponsora, a muszę przyznać, że w czasach kryzysu jest to nie lada wyczyny, to może jeździć na wszystkie turnieje. Całej reszcie zespołów pozostaje kalkulacja, gdzie warto się wybrać na zawody, a które „odpuścić” ze względu np. na odległość. Innym takim czynnikiem, który może mieć wpływ na ilość zespołów startujących w rozgrywkach, jest wyczerpujący sezon ligowy, po którym zawodnicy, chcą „odpocząć” od piłki i nie „garną się” do spędzania wakacji z bardziej „miękką” wersją tej samej piłki.”

„Pewnie, że są! Moim zdaniem brak odpowiedniej promocji. Nie są prowadzone praktycznie żadne działania marketingowe, a przynajmniej ja ich nie dostrzegam, a skoro jestem potencjalnym odbiorcą to powinnam już o wszystkim wiedzieć. „Plażówka” będzie stała w miejscu lub wręcz cofała się, jeśli nie zostaną poczynione zdecydowane „kroki”. W Polsce w ostatnim czasie rozwinęło się kilka plażowych odmian gier zespołowych . Bardzo dużo osób słyszało o siatkówce plażowej lub miało nawet okazję oglądać mecze „na żywo”. Beach soccer też jest prężnie nagłaśniany i skutecznie pozyskuje sponsorów. Natomiast piłka ręczna plażowa? Owszem są organizowane Mistrzostwa Polski, Puchar Polski, a kadra narodowa bierze udział w Mistrzostwach Europy. Tylko pytanie kto o tym wie poza wąskim gronem zawodników i osób związanych z beach handball-em?”

Komentarz:

Środowisko plażowych piłkarek ręcznych dość jednoznacznie wskazuje trzy główne problemy, które mogą zagrozić w dalszym rozwój tej dyscypliny. Pierwszym są fundusze, a raczej ich brak. Nie można przyciągnąć nowych drużyn, urozmaicić rozgrywek lub zwiększyć rywalizacji nie oferując im żadnej pomocy finansowej ze strony organizatorów lub Związek Piłki Ręcznej w Polsce. Brak odpowiednio przystosowanych boisk do treningów wpływa demotywująco i zniechęca nowe ekipy do udziału w rozgrywkach. Ostatnim czynnikiem, co nie oznaczać najmniej znaczącym jest promocja. Bez tego dyscyplina nie ma szans na przyciągnięcie kibiców i zachęcenie do udziału nowych uczestników.

Odpowiedzi nr 5

Jak oceniasz obecny system rozgrywek i organizacje Mistrzostw Polski w piłkę ręczną plażową w Starych Jabłonkach?

„Według mnie obecny system rozgrywek i organizacji Mistrzostw Polski nie jest odpowiedni. Uważam, że jest niesprawiedliwy i o zwycięstwie decyduje tylko dyspozycja w danym dniu. Dużo lepszy był system stosowany w 2008 roku, w którym za poszczególne miejsca w turnieju była odpowiednia ilość punktów, która na koniec sezonu była sumowana. Dawało to też motywację do jazdy na wszystkie turnieje.”

„Zeszłoroczny finał w Starych Jabłonkach był znakomicie zorganizowany. Począwszy od infrastruktury, przez jedzenie, a skończywszy na wspaniałej atmosferze. Były media lokalne, a także te ogólnopolskie jak telewizja Polsat Sport. Dzięki której pewnie ktoś miał szansę dowiedzieć się, że taka dyscyplina w ogóle istnieje. Jeżeli chodzi o kwestie formuły dla samej rywalizacji jest na pewno lepsza niż 2 lata temu, gdzie wystarczyło jeździć na wszystkie turnieje, aby być na podium. Ten obecny system uważam za bardzo dobre rozwiązanie.”

„Turniej w Starych Jabłonkach mogę zaliczyć do jednego z bardziej udanych, jak nie najlepszego. Bardzo malownicze położenie (2 boiska + 1 do rozgrzewki, jezioro), świetna organizacja całego turnieju, trybuny pełne kibiców, wspaniała atmosfera, bardzo atrakcyjne nagrody. Myślę, że słusznie finał organizowany jest właśnie w tym miejscu. Jeżeli chodzi o system rozgrywek to nie jestem do końca do niego przekonana.”

„Tak duża liczba turniejów na pewno ma na celu promocję „plażówki” i pozwolenie jak największej ilości zespołów na wzięcie udziału w Mistrzostwach Polski. Problemem może być jednak poziom gier wynikający z tego, że po prostu mało będzie drużyn jeżdżących na większą ilość turniejów. Mogą się zdarzyć sytuacje, kiedy zamiast najlepszych na podium pojawiać się będą na turniejach zespoły, które dopiero rozpoczynają „przygodę” z beach handball-em. Można przecież oddzielić turnieje rangi Mistrzostw Polski od turniejów promocyjnych, towarzyskich, piknikowych. Myślę, że wręcz należy odciąć profesjonalizm od zabawy. Z jednej strony mielibyśmy 4-5 turniejów mistrzowskich, a z drugiej kolejne tyle "dla każdego". Stare Jabłonki są dla mnie natomiast wzorem jeśli chodzi o organizację turnieju „plażówki”. Każda impreza powinna wyglądać właśnie w ten sposób.”

„Podoba mi się pomysł, żeby najpierw rozgrywać eliminacje, a potem o wszystkim decydował jeden turniej – to trochę jak sezon na hali, a potem play off-y – wiadomo, że są większe emocje, gdy do końca nie zna się zwycięzcy i zdarzają się niespodzianki. Dobrze też, że zlikwidowano „niefortunny” pomysł sprzed dwóch lat, gdy do zwycięstwa liczyła się tylko suma punktów z turniejów, a za brak udziału w turnieju dawano minus 10 pkt. Wiele zespołów zrezygnowało wtedy z grania, bo jeśli nie mogły być na pierwszym turnieju to od razu nie miały szans na dobry wynik. Myślę jednak, że przy obecnej formule turniejów jest za dużo. Rozgrywki nie mają sponsora, drużyny zwykle za udział płacą z prywatnych pieniędzy, a nie z klubowych i nagle granie stało się bardzo kosztowną przyjemnością. A przy tym liczba turniejów eliminacyjnych wzrosła „tak na oko” z 4 do 10, nie poszły jednak za tym, żadne inne korzyści – czyli od zawodników wymaga się o wiele większego zaangażowania, a nie daje się im w zamian nic więcej niż w ub. roku (chodzi mi tu m.in. o to, że nie ma nagród

finansowych na turniejach eliminacyjnych, z małymi wyjątkami); 3 lata temu prawie na każdym turnieju była skromna suma jako nagroda, ale potem organizatorzy „podpatrzyli” u siebie nawzajem, że można ich nie dawać i teraz nie dają.”

Komentarz:

Zdania są podzielone chociaż większość zespołów chwali obecny system rozgrywek, uważając go za bardziej sprawiedliwy. Swoją sprzeciw wyrażają zawodniczki słabszych zespołów, które dzięki samym wyjazdom na turnieje zdobywały punkty, a niekiedy miejsca na podium. Jednomyślność panuje w ocenie organizacji finału Mistrzostw Polski w Starych Jabłonkach. Uczestnicy tej imprezy wyrażają się w samych superlatywach o jej przygotowaniu, przebiegu i zapleczu sportowym. Warto podkreślić, że finałowy turniej, został zorganizowany przez Andrzeja Dowgiałło, który znany jest w całej Polsce z przeprowadzania w Starych Jabłonkach Puchar Świata w siatkówce plażowej.

Odpowiedzi nr 6

Jaka atmosfera panuje na boisku i poza nim podczas meczu w piłkę ręczną plażową?

„Atmosfera na „plażówce” różni się trochę o tej znanej z hal. Wynika to oczywiście z faktu, że „plażówka” opiera się na zasadzie „fair play”, która musi być respektowana przez wszystkich. Poza tym praktycznie cała „rodzina plażówki” doskonale się zna, spędzając ze sobą dużo czasu podczas turniejów. Oczywiście, kiedy dochodzi do gry o Mistrzostwo Polski, „to nie ma zmiłuj”- każdemu zależy, przecież na zwycięstwie. Myślę jednak, że właśnie ta atmosfera, połączona ze słońcem, muzyką i dobrą grą jest kluczem do przyszłego sukcesu tego sportu.”

„Oczywiście na plaży nie gra się tak brutalnie jak na hali, bo obowiązuje zasada „fair play”, ale i tak same mecze straciły dużo ze swojej spontaniczności sprzed lat, gdy wszyscy przerywali granie i robili tzw. „kanapkę” albo tańczyli, albo nagle bramkę zdobywał sędzia. Myślę, że to łatwo poprawić. Budowaniu dobrych relacji służą też obowiązkowe (organizatorzy muszą je przygotować w sobotni wieczór) imprezy na turniejach dwudniowych.”

„Wspaniała! Jest to zarazem atmosfera wakacji i rywalizacji. Jedną z fundamentalnych zasad „plażówki” jest zasada „fair-play”. Pod względem „brutalności gry” nie można jej w ogóle porównywać z „halówką” (choć zawodnicy, którzy cały sezon grają na parkietach, mają czasem trudności z przestawieniem się na „lżejszą” obronę - na szczęście sędziowie szybko „studzą ich zapał”). Mamy w Polsce znakomite pary sędziowskie, które samą swoją obecnością wprowadzają bardzo przyjazną atmosferę na boisku. Dodatkowo sporo ilość z organizowanych zawodów, powiązana jest z jakimiś imprezami, więc zawsze „sporo się dzieje”, a „plażówkowa ekipa” zawsze dobrze się razem bawi.”

„Naprawdę muszę opisywać atmosferę na „plażówce”? Tańce, śpiewy, relaks i nie-schodzący z twarzy uśmiech to nieodzowne elementy podczas grania i kibicowania. Wiadomo, że na boisku „walczy się” o każdą piłkę, ale raczej „fair play”. Bywają dość nieoczekiwane sytuacje, kiedy zawodnik rzuca do bramki, a piłką zatrzymuję się na piachu tuż przed linią. Wtedy kibice najczęściej łapią się za głowy z niedowierzaniem lub lekkim uśmiechem na twarzy, ale takie rzeczy zdarzają się tylko w „plażówce”.

Komentarz:

Wszystkie zawodniczki, które brały udział choćby w jednym turnieju, zauważają niepowtarzalną atmosferę, która panuje podczas zawodów. Słońce, piasek, muzyka w trakcie meczów oraz sympatyczni i spontaniczni ludzie, sprawiają, że turnieje piłki ręcznej plażowej są bardzo atrakcyjnym sposobem spędzaniem czasu wolnego.

Odpowiedzi nr 7

Kogo zachęciłabyś do uprawiania tej dyscypliny sportu?

„Do uprawiania tej dyscypliny zachęciłabym każdego-zarówno młodzież, dorosłych, jak i starszych. Jest to dyscyplina dla każdego, kto lubi dobrze się bawić, a przy tym trochę poruszać.”

„Zdecydowanie zespołom z ekstraklasy! To dałoby gwarancje rozwoju „plażówki” i szybszego podniesienia jej poziomu. Przyciągnęłoby również sponsorów i większą liczbę kibiców, a dla takich zawodniczek, jak ja byłoby wyzwaniem, grać przeciwko reprezentantom polski z hali. Zresztą tak się składa, że miałam już okazje, by takie mecze rozegrać. Wszystkie były dla mnie „wielką frajdą” i na pewno długo będę je wspominać. Oczywiście nie ograniczam się tylko do najwyższej klasy rozgrywkowej-myślę, że każdy nowy zespół może „wnieść” coś nowego.”

„Zwykle mówi się głównie o tym, że to dobry sport dla zawodników trenujących na co dzień na hali – zwłaszcza dla zespołów z niższych lig, które mają do rozegrania mniej meczów w sezonie i nagle robi im się w kalendarzu 5-miesięczna „luka” bez grania – jako element roztrenowania. Ja bym chyba głównie propagowała „plażówkę” wśród dzieci, które trenują ręczną (tak jak np. w Brazylii mali piłkarze nożni często zaczynają od grania na hali). Mogłyby lepiej opanować technikę, miałyby z tego zabawę. Jakby mały bramkarz dostał w twarz, to by go mniej bolało, bo piłka jest gumowa, a zawodnik nie poczułby upadku, bo mecze rozgrywane są na piasku. Mogliby też grać old boy’e plus Ci, którzy zakończyli zawodowe granie.”

„Wszystkich, którzy kiedykolwiek grali w piłkę ręczną i kochają tę dyscyplinę sportu oraz tych, którzy chcą ją dopiero poznać. Na pewno nie ma ograniczeń wiekowych, jeśli ktoś tylko czuje się na siłach. Pamiętam z wielu turniejów- drużyny senierek, które kiedyś razem grały jako juniorki. Były to w większości kobiety, których „drogi” z piłką ręczną ostatecznie się rozeszły - miały rodziny, pracę. Piłka ręczna plażowa pozwoliła im raz do roku „wrócić” do młodzieńczych lat, kiedy uprawiały tę dyscyplinę - od razu „młodniały” i udowadniały samym sobie, że pewnych rzeczy się nie zapomina. Myślę, że właśnie dla takich osób start w turniejach to największa „fajda.”

Komentarz:

Piłka ręczna plażowa jest grą dla ludzi w każdym wieku. Nie ma przeciwwskazań, które utrudniałyby rozpoczęcie gry w wieku 7 czy 50 lat. Jest to świetna forma aktywności ruchowej, która wpływa na poprawę sprawności fizycznej i psychicznej. Nie jest grą o skomplikowanych zasadach czy technice, dlatego każdy ma szansę na odniesienie dobrych wyników w tej dyscyplinie.

4. Podsumowanie i wnioski

Przedstawione w pracy wypowiedzi zawodniczek, zawodników i sędziów piłki ręcznej plażowej, a także obserwacja czynna i bierna autorki, pozwala na ukazanie obrazu tej dyscypliny w Polsce.

Większość pytań badawczych, postawionych w pracy udało się zweryfikować.

Piłka ręczna plażowa jest grą dynamiczną, widowiskową, w której bardzo szybko zmienia się sytuacja na boisku. Miejsce rozgrywania zawodów (plaża lub OSiR), pora roku i pogoda, zachęcają do wzięcia udziału w kibicowaniu. Efektowne rzuty w postaci obrotów, „wrzutek”, a także świetne parady bramkarzy, których do ciekawych obron zachęca piasek, wyzwalają prawdziwe emocje. Plażowe stroje min.: bezrękawniki, krótkie spodenki, czapki z daszkiem, w których występują drużyny męskie i sędziowie, a także stroje kąpielowe u kobiecych zespołów, stwarzają wakacyjną atmosferę podczas turnieju. Interesującym elementem jest muzyka, która nieustannie, rozbrzmiewa w tle w trakcie meczu, pobudzając kibiców do tańczenia, spontanicznych reakcji, a także żywiołowego dopingowania.

Negatywnym czynnikiem, który utrudnia widzom oglądanie spotkania jest nieznanostwo reguł i zasad gry. Szczególnie trudne jest zrozumienie funkcji i możliwości jakie posiada bramkarz, a także zasad dotyczących zmian. Dlatego dobrym rozwiązaniem jest obecność spikera podczas zawodów, który na bieżąco informuje kibiców o przebiegu meczu i stara się przybliżyć przepisy gry, jak również ożywia fanów na trybunach.

Plażowa piłka ręczna jest świetnym rodzajem aktywności ruchowej podejmowanej w czasie wolnym. Rozgrywanie meczów na świeżym powietrzu w formie zabawy, przy słonecznej pogodzie, wpływa pozytywnie na nastrój i samopoczucie. Bieganie boso po piasku relaksuje i poprawia kondycję. Rozwijają się zdolności współpracy w zespole, umacniają lub budują się więzi przyjaźni, wzrasta wzajemne zaufanie pomiędzy członkami drużyny. Dyscyplina uprawiana jest przez stosunkową niewielką liczbę osób w całej Polsce, co jest okazją do wyróżnienia się spośród społeczeństwa i zaspokojenie potrzeby prestiżu.

Jest ciekawą formą aktywności dla dzieci i młodzieży, gdyż praktycznie ich nie ogranicza. Pozwala na swobodne bieganie, skakanie, rzucanie się na piłkę, a wszystko w przyjaznej atmosferze. Najmłodszych uczestników uczy zasady gry „fair play”, a starszym przypomina i zobowiązuje do jej przestrzegania. Nie ma presji wyniku, liczy się zabawa, co sprzyja integracji i rozwijaniu ich pasji. Jest dobrym etapem początkowym dla młodych adeptów halowej odmiany piłki ręcznej. Ze względu na miękkie podłoże zmniejsza uczucie strachu przed upadkiem i kontuzją. Samo środowisko naturalne, czyli piasek i plaża, wywołują u dzieci pozytywne skojarzenia i dodają energii. Dla młodych bramkarzy beach handball jest szansą na doskonalenie swojej techniki, możliwością przećwiczenia najtrudniejszych elementów skutecznej obrony.

Piłka ręczna plażowa pobudza wszystkich zawodników bez względu na wiek do kreatywności i samodoskonalenia, gdyż wyżej punktowane są rzuty spektakularne, nietuzinkowe, które wymagają pomysłowości i wysokiej sprawności fizycznej. Dyscyplina jest szansą na utrzymanie lub przedłużenie sprawności fizycznej przez osoby, które zakończyły swoją karierę zawodniczą, ale nadal chcą być aktywne. Piasek niweluje ryzyko kontuzji, co jest ważne dla osób starszych, które są bardziej narażone na urazy. Uczestnictwo osób starszych jest sposobem pozbycia się kompleksów, szansą na sprawdzenie siebie w nowych warunkach i rozwinięcie nowych zainteresowań.

Drużyny seniorów/seniorek składają się zazwyczaj ze znajomych z czasów wspólnej młodzieżowej gry w zespole w tradycyjną odmianę piłki ręcznej. Jest to dla nich okazja na ponowne spotkanie się na boisku po latach, wspólną integrację oraz atrakcyjne i aktywne spędzanie czasu wolnego. Beach handball może być dla osób profesjonalnie trenujących halową piłkę ręczną świetnym sposobem na roztrenowanie po zakończeniu rozgrywek jak i przed jako przygotowanie kondycyjne.

Piłka ręczna plażowa ma spore szanse rozwoju w Polsce. W ciągu ostatnich dwóch lat, miał miejsce największy progres. Dyscyplina została wpisana do status Polskiego Związku Piłki Ręcznej jako równorzędna z tradycyjną odmianą piłki ręcznej. Związek Piłki Ręcznej w Polsce przeznaczył również środki finansowe w wysokości 150 tys. złotych na przygotowania do międzynarodowej imprezy. Została powołana kadra narodowa kobiet i mężczyzn, która wzięła udział w Mistrzostwach Europy w Larvik w 2009 roku. Mimo odległych końcowych lokat, była to niewątpliwie szansa do zaistnienia na arenie europejskiej i okazja do zdobycia cennego doświadczenia, które przełoży się na wzrost poziomu gry w krajowych rozgrywkach.

Zmiana systemu gry i wprowadzenie turniejów eliminacyjnych i jednego głównego, do którego kwalifikuje się 8 najlepszych zespołów żeńskich i męskich, można również uznać za postęp.

Zwiększenie liczby zawodów eliminacyjnych i rozgrywanie ich min. w tak dużych miastach jak: Łódź, Warszawa, Gdańsk, ma wpływ na popularyzację i dalszy rozwój tej dyscypliny. Przygotowanie turnieju finałowego w Starych Jabłonkach było świetnym rozwiązaniem. Powierzenie organizacji imprezy panu Andrzejowi Dowgiałło-prezesowi grupy Anders, który posiada doświadczenie w tworzeniu zawodów rangi Pucharu Świata, umożliwiło oglądanie i branie udziału w turnieju na najwyższym poziomie sportowym i organizacyjnym. Obecność lokalnych i krajowych mediów na finale Mistrzostw Polski, pozwoliło na promocję dyscypliny we wszystkich dostępnych mediach w Polsce. O beach handball-u można było przeczytać w gazecie, Internecie, posłuchać w radio, zobaczyć w telewizji krótkie sprawozdania, czy obejrzeć 30-minutową relację w Polsacie Sport i Polsacie Sport Extra. Jest to niewątpliwie promocja i szansa na szybszy rozwój dla piłki ręcznej plażowej w Polsce.

Interesującą sugestią ze strony zawodniczek jest rozdzielenie turniejów przeznaczonych typowo dla drużyn o wysokim poziomie sportowym- „profesjonalistów”, a amatorów i drużyn początkujących, które dopiero poznają tajniki gry, uczą się spektakularnych rzutów i strategii gry.

Autorka uważa, że takie rozwiązanie dałoby szansę gry większej liczbie osób, szczególnie tej grupie, która dopiero, poznaje zasady i reguły piłki ręcznej plażowej. Mniejsza różnica poziomu gry, mniejsze uczucie zniechęcania, której może wystąpić, gdy gra się np. z drużyną Mistrzyń Polski i przegrywa się dużą ilością bramek, mniejszy opór lub stres przed startem w zawodach. Spotkania sprawiają większą radość i satysfakcję z przebywania i grania na boisku. Oczywiście udział w tego typu turniejach powinien być bezpłatny, a główną korzyścią byłaby promocja dyscypliny i potencjalny wzrost liczb zawodników, zawodniczek, a także sympatyków beach handball-a.

Natomiast zawody drużyn rywalizujących (nie da się ukryć, że taki stan występuje podczas imprez najwyższej rangi), powinny być, tak jak do tej pory objęte opłatą wpisowego, ale powinna ona pokrywać koszty zakwaterowania w przypadku turniejów dwudniowych lub stanowić część nagrody pieniężnej za zwycięstwo podczas imprezy jednodniowej.

Według opinii zawodniczek, a także autorki dalszy etap propagowania piłki ręcznej plażowej, powinien być skierowany w stronę dzieci i młodzieży. Jest to grupa społeczeństwa, która najlepiej (choć nie jedynie), wpasowuje się w założenia i filozofię dyscypliny. Wyrabia w graczach szacunek do przeciwnika, a także uczy uczciwości i czystości gry, co w dzisiejszych czasach jest trudne do osiągnięcia w wielu sportach.

W działaniach promocyjnych jak zauważają uczestniczki, które uprawiają beach handball, brakuje współpracy z przedstawicielami innych dyscyplin plażowych takich jak: siatkówka plażowa czy beach soccer.

Autorka upatruje w tym przedsięwzięciu korzyści płynące dla obu stron. Jedną z nich jest zwiększenie siły przekazu w mediach oraz zmniejszenie nakładów finansowych związanych z reklamą. Kolejną możliwością jest wymiana doświadczeń i edukacja w zakresie pozyskiwania sponsorów i przygotowywania turniejów.

Słabym punktem piłki ręcznej plażowej w Polsce, który może utrudnić lub zahamować jej dalszy dynamiczny rozwój są przede wszystkim pieniądze. Brak sponsora strategicznego oraz dostatecznych środków ze ZPRP, wpływa na duże koszty związane z uczestnictwem w zawodach. Szczególnie widoczne jest to wśród zespołów kobiecych, gdzie większość zawodniczek to osoby uczące się, nie posiadające własnych stałych dochodów.

W swoich wypowiedziach podkreślają, że wyjazdy i udział w turniejach jest dla nich sporym obciążeniem finansowym. Autorka zauważa, że kwestie związane z kosztami, uniemożliwiają grę we wszystkich spotkaniach beach handball-a, a także wywołują uczucie pewnej dezaprobaty i rezygnacji.

Infrastruktura sportowa nie jest również mocną stroną piłki ręcznej plażowej, jeśli chodzi o ilość boisk przystosowanych do uprawiania tej dyscypliny. Do rozgrywania turniejów służą boiska do siatkówki plażowej, boiska tymczasowe z nawieszonym w danym miejscu piaskiem lub boiska naturalne w postaci plaży. Linie i bramki ustawiane są na czas trwania imprezy. Nieliczne miasta posiadają stałe i ogólnodostępne miejsce do gry w beach handball-a. Zawodniczki w swoich wypowiedziach zgodnie podkreślają, że mają problemy ze znalezieniem boiska na którym znajdują się zarówno bramki jak i piasek.

Autorka sądzi, że niedostatecznie rozwinięta infrastruktura sportowa nie pozostaje bez wpływu na rozwój umiejętności zawodniczek i zawodników, a także na poziom sportowy rozgrywek. Brak miejsca do trenowania i przećwiczenia rozwiązań taktycznych i rzutowych, w warunkach rozgrywania zawodów, może powodować pewną nieprecyzyjność i nieskuteczność w trakcie turnieju. Mimo, że infrastruktura podczas zawodów nie budzi zastrzeżeń i jest wręcz wzorowa.

Brak działań promocyjnych lub niewielka ich ilość, sprawiają, że bardzo mało osób kiedykolwiek widziało lub słyszało o plażowej piłce ręcznej.

Autorka sugeruje, że poprzez odpowiednią formę i środek przekazu informacji np. kilku minutowy film o dyscyplinie i rozgrywkach zamieszczony w Internecie, istnieje możliwość dotarcia do dużej grupy odbiorców - potencjalnych zawodników oraz kibiców. Kolejnym niskim kosztem reklamy dyscypliny jest rozwieszenie plakatów, informujących o rozgrywanych zawodach w najbliższym czasie w danej miejscowości.

Działaniem marketingowym może być również przesyłanie folderów do klubów piłki ręcznej wszystkich klas rozgrywkowych, zawierających informację o rozgrywanych turniejach, korzyściach jakie niesie uprawienie tej dyscypliny, a także przepisy gry.

W beach handball-u problemem jest także brak dostatecznej ilości wyspecjalizowanych ludzi, a także odpowiedniego szkolenia, które nie pozostaje bez wpływu na poziom prezentowany przez zawodniczki i zawodników.

Piłka ręczna plażowa w opinii autorki, a także osób biorących udział w badaniach ma szanse na dalszy rozwój w Polsce. Jednak, aby progres był tak dynamiczny jak na przestrzeni ostatnich dwóch lat. Należy przeanalizować wymienione w pracy czynniki negatywne i skupić się na działaniach, które przyczynią się do ich zminimalizowania. Zwiększenie środków finansowych, a także efektywniejsza promocja dyscypliny to dwa główne zadania, z którymi będzie musiało się zmierzyć środowisko beach handball-a w najbliższych latach. Dyscyplina posiada korzyści: zdrowotne, rekreacyjne, towarzyskie, psychologiczne, które wynikają z jej uprawiania zarówno na poziomie sportowym jak i rekreacyjnym. Umiejętne ich ukazanie może wpłynąć na ilość osób zainteresowanych jej uprawianiem.

Spis rysunków:

- rys.1 – boisko do gry
- rys.2 – rzut spektakularny za 2 pkt.
- rys.3- rzut spektakularny(z obrotem) za 2 pkt.

Bibliografia:

1. Diaczuk.A, Góralczyk M. (2004): „*Plażowa piłka ręczna – poznaj przepisy gry*” wyd. 1, AWF Katowice
2. Kiełbasiewicz -Drozdowska I., Siwiński W. (2001) „*Teoria i metodyka rekreacji*” AWF Poznań
3. Paterka S. (2001): „*Piłka ręczna*” AWF Poznań
4. Siwiński W. (2006): „*Metodologia badań naukowych*” Wyższa Szkoła Hotelarstwa i Gastronomii Poznań
5. Czasopismo „*Handball Polska*” (2009) nr 4, 6,7

Strony internetowe:

- www.beachhandball.pl
- www.pyrki.pl
- www.bh2010.pl
- www.beachhandboll.com
- www.antalya2010.org
- www.eurohandball.com